

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/55/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112011386
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112011386.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 20. augusta 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo 14. 5. 2014, sp. zn. 5T 130/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obž. Y. L. oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. b) Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že v čase okolo 11.45 h 10 decembra 2010 v X. X. na J. XX, na dvore pred rodinným domom po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadla svoju sestru R. H., nar. X. X. XXXX, ktorá v tom čase sedela na mieste vodiča v OMV zn. Lancia, a to tak, že k nej prišla, otvorila dvere na aute a chytila ju pravou rukou za zápästie jej ľavej ruky, ktorú jej vykrúcala, stláčala a natáhovala v smere von z auta, na čo poškodená z auta vystúpila a ruku jej vytrhla, čím jej spôsobila pomliaždenie ruky a podvrtnutie zápästného kĺbu ľavej ruky s poškodením väzivového spojenia, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia 6 až 8 týždňov, pretože skutok nie je trestným činom.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú R. H. so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o občianskoprávných veciach.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že skutok sa stal no, poškodenej R. H. fyzickým útokom obžalovanej utrpela len ľahké zranenie, teda zranenie malo malú závažnosť, pričom ju toto v podstatnej miere neobmedzovalo v obvyklom spôsobe života, pretože jej zdravotné potiaže spočívali v obmedzení hybnosti zápästia ľavej ruky so sprievodnými bolesťami, čo jej znemožňovalo bežné denné činnosti ako príprava jedla, vykonávanie osobnej hygieny, obliekanie, vedenie motorového vozidla, ale v podstate v menšom rozsahu ako u zamestnanej osoby. Konaním obžalovanej tak nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, nakoľko v jej konaní jednoznačne a nad všetky pochybnosti absentuje subjektívna stránka, že jej úmysel smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví u poškodenej.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, keď mal za to, že doplneným dokazovaním bol podľa jeho názoru zistený náležitý skutkový stav veci a o skutkovom stave neboli dôvodné pochybnosti. Má však za to, že súd nesprávne vyhodnotil doplnené dokazovanie. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec z odboru zdravotníctva T. W. J., ktorý potvrdil, že sa pridrižiava záverov svojho odborného vyjadrenia, napriek výpovedi znalca T. Y. T., s ktorého posudkom sa oboznámil a bol prítomný pri jeho vypočutí pred súdom. Potvrdil, že pomliaždenie nebolo pri žiadnom vyšetrení diagnostikované a zároveň súhlasil s neprimeranosťou doby liečby. Bolo to jednoznačne zranenie ľahké, pričom sa jednalo o ľahké natiahnutie väzov zápästného kĺbu ľavej ruky. S tým súhlasil aj T. W. J., ktorý

doplnil, že natiehanie väzov bolo sprevádzané subjektívnymi bolesťami. Podľa W. J. si to vyžiadalo dobu liečenia 6 až 8 týždňov, podľa Y. T. išlo o ľahké podvrtnutie zápästia, ktoré sa lieči 14 dní. Mal za to, že úmysel obžalovanej bol preukázaný inému ublížiť na zdraví, nakoľko medzi obžalovanou a poškodenou pretrvávajú rodinné a dedičské spory, ktoré vyústili do fyzického napadnutia. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe dôsledne zistenom skutkovom stave, keď dôkazy vyhodnotil objektívne v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd prokurátor okresnej prokuratúry podal na Y. L. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. dňa 5. 12. 2012. Samosudca okresného súdu vydal dňa 19. 2. 2013 voči obvinenej trestný rozkaz, ktorým obvinenú uznal vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a uložil jej trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, výkon ktorého jej podmenečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov.

Ohľadom náhrady škody rozhodol tak, že zaviazal obvinenú nahradiť poškodenej R. H. z titulu náhrady škody 446,70 eur.

Proti trestnému rozkazu podala odpor obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu a tak vo veci bolo vytýčené hlavné pojednávanie.

Rozsudkom z 1. 7. 2013 sp. zn. 5T 130/12 bola obž. Y. L. oslobodená podľa § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná a podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená R. H. so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na občianskosúdne konanie.

Krajský súd sa trestnou vecou obž. obž. Y. L. a odvolaním okresného prokurátora zaoberá v podstate už tretíkrát, keď uznesením zo 14. 8. 2013, sp. zn. 4To 60/13 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), f) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V záveroch svojho uznesenia uviedol akých pochybení sa dopustil prvostupňový súd, keď predovšetkým nevypočul znalca T.. W. J. ohľadom jeho podaného odborného vyjadrenia na dĺžku PN a taktiež nebolo oboznámené odborné vyjadrenie MUDr. X. F..

Okresný súd tak vo veci vykonal nové hlavné pojednávanie, keď navyše od obžalovanej a poškodenej vypočul aj svedkyňu T. H., ktorá uviedla, že obžalovanú pozná, pretože je jej príbuzná, ako sestra jej nevesty, ďalej U. H., nakoľko poškodená je jej švagrinou a svedka Y. H., pretože obžalovaná je jeho švagriná. Bol vykonaný nový dôkaz, keď poškodená prostredníctvom svojho obhajcu predložila znalecký posudok T.. Y. T., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia - odvetvie chirurgia a traumatológia, pričom tento znalec bol vypočutý na hlavnom pojednávaní, taktiež bol vypočutý znalec T.. W. J. ohľadom už podaného odborného vyjadrenia a prečítané bolo odborné vyjadrenie T.. X. F..

Zo znaleckého posudku T.. Y. T. vyplývalo, že poškodená utrpela také zranenie, ktoré jej spôsobilo obmedzenie v obvyklom spôsobe života, keď poškodená sa musela zúčastniť rôznych vyšetrení, pričom počet a dôvodnosť množstva vyšetrení je minimálne sporná. Jej zdravotné potiaže spôsobili obmedzenie ohybnosti zápästia ľavej ruky so sprievodnými bolesťami, čo jej znemožňovalo určité bežné denné činnosti, ako príprava jedla, vykonávanie osobnej hygieny, obliekanie, vedenie motorového vozidla a podobne. Vzhľadom však na malú závažnosť zranenia nemohli u nej vzniknúť žiadne trvalé následky. Podľa jeho názoru sa u poškodenej prejavila tzv. agravácia, teda poškodená si vedome zhoršovala svoj stav nepodložený klinickým stavom, snaha poškodenej teda predĺžovať liečenie.

Okresnému súdu bolo nariadené opätovne vyhodnotiť odborné vyjadrenie T. J. a znalecký posudok T. T. a ustáliť dolnú hranicu PN s liečením poškodenej R. H.. Zvážiť, či vzhľadom na správanie sa poškodenej, ktorá sa snažila predlžovať dobu liečenia, je doba PN takej dĺžky, že po objektívnej stránke napĺňa skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s prihliadnutím aj na tú skutočnosť, že poškodená je dobrovoľne nezamestnaná, takže jej prípadné zranenie ju muselo obmedzovať v podstate menej ako zamestnanú osobu.

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázať, že skutok ako taký sa stal. Bolo preukázané, že kritického dňa 10. 12. 2010 na J. ul. č. XX v X. X. asi o 11.45 h došlo po slovnom konflikte k napadnutiu poškodenej R. H. zo strany obžalovanej, keď jej táto vykrútila ľavú ruku. K týmto záverom dospel zhodne tak okresný prokurátor ako aj okresný súd. Spornou otázkou bola dĺžka PN s prihliadnutím na samotné vyjadrenie poškodenej R. H., keď táto tvrdí, že je dobrovoľne nezamestnaná a jej obmedzenia boli spôsobené hybnosťou zápästia ľavej ruky so sprievodnými bolesťami, čo jej znemožňovalo bežnú činnosť, ako napr. prípravu jedla, vykonávanie osobnej hygieny, obliekanie a vedenie motorového vozidla. Vzhľadom na tendenciu poškodenej predlžovať dĺžku PN sa k veci vyjadrili a podali odborné vyjadrenia, resp. znalecký posudok T. W. J. a T. Y. T.. Súd sa snažil zistiť dĺžku spodnej hranice PN a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a vykonané dôkazy ustálil, že dĺžka PN nepresahuje požadovaný počet dní obvyklých pre súdnu prax, t.j. 7 dní a mal za to, že v krajnom prípade by bolo možné konanie obžalovanej kvalifikovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Za tohto stavu bol postup okresného súdu správny, keď podľa § 285 písm. b) Tr. por. ustálil, že skutok sa síce stal, nie je však trestným činom.

Správny bol potom postup, keď podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú R. H. s jej nárokom na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.